

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska
Sędzia SA:	Adam Jewgraf (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **J. O.**

przeciwko: **Szpitalowi Powiatowemu w Z.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 17 kwietnia 2012 r. sygn. akt VI GNC 315/11

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Legnicy zasądził od pozwanego Szpitala Powiatowego w Z. na rzecz powoda kwotę 15.117,28 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego prowadzonego pierwotnie na podstawie wydanego w sprawie, nieprawomocnego nakazu zapłaty (art. 745 kpc).

Jak Sąd wskazał koszty owe, do których należą opłaty i wydatki powstałe w toku postępowania zabezpieczającego ustalone zostały postanowieniem komornika z dnia 30.01.2012 r. i dopowiadają one przepisom art. 39 ust. 2 pkt 3, 6, 8 i art. 45 ustawy z dnia 29.08.1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 133, poz. 882 ze zm.). Obciążenie zaś nimi strony pozwanej nastąpiło według reguły art. 98 kpc.

W złożonym zażaleniu od powyższego postanowienia strona pozwana, nie kwestionując prawidłowości wyliczenia kosztów, wniosła o jego zmianę poprzez obciążenie kosztów postępowania do kwoty 113 zł tj. 3% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia o której mowa w art. 45 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, bądź stosowanego ich obniżenia na podstawie art. 102 kpc.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż wysokość kosztów związanych w wykonaniem zabezpieczenia ustala postanowieniem komornik (art. 770 kpc), na które przysługuje skarga w trybie art. 767 kpc. Prawomocne postanowienie komornika u ustaleniu kosztów wiąże zarówno strony jak sąd, który w ramach art. 745 kpc orzeka jedynie o zasadzie ponoszenia tych kosztów. Wyklucza to zatem dokonywane przez sąd jakichkolwiek korekt w zakresie ustalenia kosztów i jedyną drogą jaką przysługiwała żalącemu się w tym zakresie było kwestionowanie kosztów postępowania zabezpieczającego we wskazanym wyżej trybie skargi z art. 767 kpc na postanowienie komornika o ustaleniu kosztów, czego skarżący nie uczynił.

Wbrew sugestiom strony pozwanej w sprawie nie zachodzą także okoliczności, które uzasadniałyby odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów postępowania zabezpieczającego. Odstąpienie od obciążenia strony przegrywającej kosztami w ramach art. 102 kpc jest możliwe jedynie w wypadkach szczególnie uzasadnionych tj. wówczas, gdy z uwagi na okoliczności faktyczne konkretnej sprawy zastosowanie ogólnych zasad odpowiedzialności za wynik sprawy byłoby sprzeczne z zasadami słuszności. Podstawą do takiej oceny mogą być fakty związane z samym przebiegiem procesu jak i fakty leżące na zewnątrz procesu, w tym dotyczące stanu majątkowego. Jednakże podkreślenia wymaga, iż zła sytuacja finansowa strony – na której żalący się powoduje – nie wyczerpuje sama w sobie przesłanek zastosowania art. 102 kpc. Przyjęcie odmiennego stosunku w istocie prowadzić by musiało w każdym przypadku do pokrzywdzenia wierzyciela wydatkującego kwoty na sądowe dochodzenie słusznych roszczeń, których dłużnik dobrowolnie nie spełnia.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzeczono jak w postanowieniu.

mw